

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 395. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm21139/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Lænder med sine faste Grund-Sætninger og langsomme afmaakte Skridt, kan beherske Verden, fordi han paa en Maade kan beherske sig selv, men den stundløse Europæer, med sit umaadelige Hastværk, sine tusinde Indfald i een Time og ti Sind over een Døds-Tarvel, kan i det Høieste tyranisere Verden, hvortil der enten udfodres en i sin Tid mageløs Personlighed eller den dybeste Usmagt i Folke-Meelen. Selv Alexander søgte ogsaa godt, at i Kæmpen af tappre, herkesige Makedoner og frisknede Græker vilde hans sidste Seier være hans fuldkomne Nederlag, derfor var det hans Lyst saabestem hans Lyst at forlænge Krigen, og derfor søgte han, suget i Perser-Kongens Purpur, ved Hjælp af Ammon og Bacchos, at forvandle baade sig og sine Hovdinge til Mærkønder, men som en nægte Guds-Søn var det ham naturligt langt over Magten, det Høie blev et Uderligt, latterligt, efterføret Væsen, og Intet beviser vel klarere hans Fortvivlelse, end den eventyrlige Plan, Man fandt imellem hans Papire: at befolke hele Asien med Europæer og Europa med Asater*). Han havde imidlertid dog alt givet en Prøve, ved at anlagge en Koloni af Græker i Tusind-Tal i det indre Asien, og lade, Man sige 30000, Persiske Deenge lære Græsk, mens han gjorde Tøget til Indien**), og hvorefter end kunde hjælpe til at grunde et Græsk-Makedonisk Verdens-Rige, minder det os dog levende om det Kæmpe-Skridt, der begynder med Herrens og fuldførdes ved Alexander, til at sætte Perser og Græker, Asater og Europæer i en sølselig Børst-Bekning, og forbedre Skikkelsen af de Hellenistiske Nigter i Syrien og Egypten ved Siden ad det Græsk-Makedoniske. Det kan Intet af disse Nigter i Universals-Historien tiltage sig vor særdeles Opmærksomhed, fordi Græker-Landen, der fulde bestatet de ny Stater, var

*) Diobor XVIII. 629.

**) Diobor XVIII. 629-31. Plat. Her.

en Holke-Land, der ikke længer herskede hjemme og kunde det da aabenbar umækelig ude, ja, med hvis sel Natur det nepot freed at beherske Andet; men Stillelsen og Værdigheden af alle disse Riger under Tet, er dog en Stats-Begivenhed, vi ser Skolens Skæbne maaske sætte til, da det var i disse Hellenistiske Despotier den Græske Strids-Konst og Videnskabelighed saa at sige overlevede sig selv, til uformodentlig Gavn for Efters-Verdenen.

Perdikkas, der kaldes vore Formunder for Alexander's afledte Søn, og halvtotseende Halv-Brøder: Philip Aridaos, havde egentlig intet Røgs-Tog, uden Alexanders Sjæle og hans fælde Hænder-Skriver, Eumenes fra Kardia (i Romaniens), men kendt Alexander's, ligesaa lidt som Napoleons, Skrivere kunde være fremmede: for Sværd-Slag, var Eumenes dog mest øvet i at bruge Pennen, og brugte derfor Sværdet som en Pen, blot til at giere sin Mening tydelig, hvad vel kan være tilstrækkeligt i et enkelt Slag, men ikke i en stor Successions-Krig, hvor Sværdet alene skal fiske og dele. Begge Døds, der vilde kender de Levende og Stærke i den Døds og de Udvalgte Navn, som da tilfældigt, og der blev Ptolemæos, Seleukos, Eufimachos, Kasfanter og Antigonos, der delte Bytten.

Lagden Ptolemæos ansaae Man for en vægts Halv-Brøder til Alexander, og en halv Brøder var han, thi uden at række efter Meer end han kunde faa, stræbte han frem paa alle Maader at befæste sig i det Ægyptiske Statshof-beraad, holdt gode Miner med Alle, gik Alexander's Lig-Wogn i Møde med en Krigs-Hær, lige til Evren, overtalte Ledsagerne til at afrydde Toget til Ammons-Tempel og forlade Heltens Levninger i Alexandrien, og ristede ham der frem et Alter, hvortil han kunde sætte Kronen, han havde i Arbejde. Perdikkas mærkede vel Uraad og rykkede ind

*) Diodor XVIII.

